त्वमादौ विक्रमादित्यः सृष्टो ऽभूः स्वांशतो मया।
म्लेच्छरूपावतीर्णानामसुराणां प्रशान्तये ॥ ३३ ॥
अद्य चोद्दामदुर्वृत्तदमनाय मया पुनः।
त्वं त्रिविक्रमसेनाख्यो वीरः सृष्टो ऽद्य भूपतिः ॥ ३४ ॥
5 अतः सद्वीपपातालां स्थापयित्वा वशे मह्लीम्।
विद्याधराणामचिरादधिराजो भविष्यसि ॥ ३५ ॥
भुक्त्वा दिव्यांश्चिराद्भोगानुद्विग्नः स्वेच्छयैव तान्।
त्यक्त्वा मयैव सायुज्यमन्ते यास्यस्यसंशयम् ॥ ३६ ॥
अपराजितनामानं खड्गं चैतं गृहाण मे।
10 यस्य प्रसादात्सर्वं त्वं प्राप्स्यसे तद्यथोचितम् ॥ ३७ ॥
इत्युक्त्वा खड्गरत्नं तद्दत्त्वा तस्मै महीभृते।
वाक्पुष्पाभ्यर्चितस्तेन देवः शंभुस्तिरो दधे ॥ ३८ ॥
अथ दृष्ट्वैव समाप्तं कार्यमशेषं निशि प्रयातायाम्।
प्रविवेश स त्रिविक्रमसेनः स्वपुरं नृपः प्रतिष्ठानम् ॥ ३९ ॥
15 तत्र क्रमावगतरात्रिविचेष्टिताभिरभ्यर्चितः प्रकृतिभिर्वितनोत्सवाभिः।
स्नानप्रदानगिरिशार्चननृत्यगीतवाद्यादिभिस्तदखिलं स दिनं निनाय ॥ ४० ॥
अल्पैरेव च वासरैः स नृपतिः शार्वस्य वीर्यादसेः
सद्वीपां सरसातलां च बुभुजे निष्कण्टकां मेदिनीम्।
संप्राप्याथ हराज्ञया सुमहतीं विद्याधराधीशतां
20 भुक्त्वा तां च चिरं जगाम भगवत्सायुज्यमन्ते कृती ॥ ४१ ॥

XI. Hitopadeça.

1. Der Wanderer und der Tiger (1,2).

अहमेकदा दक्षिणारण्ये चरन्नपश्यम्। एको वृद्धव्याघ्रः स्नातः कुशहस्तः सरस्तीरे ब्रूते। भो भोः पान्थाः। इदं सुवर्णकङ्कणं गृह्यताम्। तद्वचनमाकर्ण्य भयात्को ऽपि तत्पार्श्वं न भजते। ततो लोभाकृष्टेन केन चित्पान्थेनालोचितम्। भाग्येनैतत्संभवति। किं त्वस्मिन्नात्मसंदेहे प्रवृत्तिर्न विधेया। यतः।

25 अनिष्टादिष्टलाभे ऽपि न गतिर्ज्ञायते शुभा।
यत्रास्ति विषसंसर्गो ऽमृतं तदपि मृत्यवे ॥